

10 e Kamer

Nr. 386/08
VAN HET PARKET

Nr. C/1511/09
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Prejudiciële vragen
Onbepaald uitstel

18 december 2009

not. 66.L7.6820/02 van het Openbaar Ministerie

tegen:

Nr. _____, manegehouder, geboren te _____,
op _____, wonende te _____

beklaagde,

bij vonnis van de correctionele rechtbank van eerste aanleg te Gent van 26 september 2006 definitief veroordeeld voor de telastleggingen:

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

door na op het terrein, gelegen te _____
gekend onder _____
toebehorende aan _____

ten kadaster
in eigendom

- een houten windscherm met carports, gelegen tussen de woning en de kantine (situatieschets letter A)
- het terras voor de kantine en windscherm rond het terras (A1)
- houten paardenboxen links van de vergunde nieuwe stal (B)
- stal bestaande uit een metalen constructie met metalen wandbekleding naast de paardenboxen
- 2 prefabstallen (D en E)
- 5 prefabstallen (F)
- de vloerplaat en funderingen, te hebben opgericht te op een niet nader te bepalen datum in 1992 – 1993,

de hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te , in de periode gaande van 1 januari 1994 tot en met 24 maart 1997.

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

op het terrein omschreven onder de telastlegging A, door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te Assenede in de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu:

op het terrein, omschreven onder de telastlegging, door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te vanaf 1 mei 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 10 november 2003

D. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-7°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet.

1. door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen het gebruik van al dan niet vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse regering d.d. 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen (B.S. 30 augustus 1984), in casu:

door het wijzigen van het gebruik als gedesaffecteerd landbouwbedrijf naar manege, betrokken perceel volgens het gewestplan (K.B. van 14 september 1971) gelegen in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

te , op 1 januari 1994

2. en de sub 1 vermelde toestand in stand te hebben gehouden,

te in de periode gaande van 1 januari 1994 tot en met 24 maart 1999, de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed zoals geformuleerd onder A

E. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-7°, 43 §, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen het gebruik van al dan niet vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in de strijd met artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse regering d.d. 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen (B.S. 30 augustus 1984), in casu :

door de instandhouding van de onder D1 omschreven toestand

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A te , in de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000

F. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 6°, 146-1°, lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen, terzake in strijd met artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering d.d. 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S.18 mei 2000) zoals gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering d.d. 26 april 2002 (B.S. 20 juni 2002), in casu:

door de instandhouding van de onder D1 omschreven toestand op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

te , in de periode van 1 mei 2000 tot en met de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 10 november 2003.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 4 december 2007, 21ste kamer, werd op tegenspraak over de herstellvordering als volgt beslist:

Beveelt, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de beklagde over te gaan tot:

1. het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gelegen te , op het kadaster gekend onder onder de nummers wat impliceert:

- afbraak houten windscherm met carports gelegen tussen de woning en de kantine (op de situatieschets, stuk 22 van het strafdossier, aangeduid met de letter A);
- verwijderen van het terras voor de kantine en windscherm rond het terras (A1);
- afbraak houten paardenboxen links van de vergunde nieuwe stal (B);
- afbraak stal bestaande uit een metalen constructie met metalen wandbekleding naast de paardenboxen (C);
- afbraak twee prefabstallen (D en E);
- afbraak van vijf prefabstallen (F);
- verwijderen van de vloerplaat en funderingen;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein;

- herstellen van het maaiveld tot het oorspronkelijk niveau;

2. de staking van het strijdige gebruik, wat impliceert de stopzetting van het gebruik van de gebouwen voor de exploitatie van een manege;

en dit binnen een termijn van een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur door de beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 500 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____, indien de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 153 DORO.

Tegen het vonnis van 4 december 2007 stelden de beklagde en het openbaar ministerie op 6 december 2007 hoger beroep in.

* * *

1. Bij arrest van 23 januari 2009 heeft het hof de hogere beroepen ontvankelijk verklaard en vooraleer er ten gronde uitspraak over te doen de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voorgelegd.

2. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 6 november 2009 in het Nederlands:

- de beklagde in zijn middelen van verdediging bij monde van meester _____ voor meester _____, beiden advocaat te _____

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal _____.

3. Ook na het tussenarrest verwijst de beklagde nog naar conclusies waarin hij de oorspronkelijke telastleggingen betwistte; het hof herhaalt wat reeds in het tussenarrest werd overwogen onder randnummer 1: over de strafvordering is bij in kracht van gewijsde gegaan vonnis van 26 september 2006 beslist, behalve wat betreft de herstellvordering en de er op geënte vordering tot verbeurde van een dwangsom.

4. Aan de wederrechtelijke toestand tot stand gebracht door de bewezen misdrijven werd nog geen einde gesteld. Het is nog steeds zo dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand is hersteld, geen einde werd gesteld aan het strijdige gebruik en er geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende vergunning is.

5.1. De Hoge Raad voor het Herstelbeleid, thans de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (art. 6.1.6, § 1 en 7.7.1 van de Vlaamse Codex

Ruimtelijke Ordening) heeft een eensluidend advies verleend en gaat akkoord met de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

5.2. De beklagde voert aan dat het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet wettig tot stand kwam en het hof volgt hem hierin.

Overeenkomstig het huishoudelijk reglement werden inlichtingen ingewonnen bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur; deze verstrekte weliswaar een reeks inlichtingen, doch maakte geen melding van de gewijzigde planologische context, zoals deze zich op dat ogenblik stelde, meer bepaald maakte hij geen melding van het feit dat op 6 november 2008 het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan (GRS) werd goedgekeurd waarbij voor de manege een herbestemming als recreatiegebied werd voorzien. De Hoge Raad, die kon vaststellen dat geen gegevens werden verstrekt over de actuele planologische context heeft deze niet bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur opgevraagd; bovendien heeft de Hoge Raad, overeenkomstig het toen geldende huishoudelijk reglement, aan de beklagde bij brief van 23 februari 2009 niet toegestaan het dossier toe te lichten en zijn standpunt te verwoorden ofschoon hij er om verzocht.

In het kader waarbinnen het hof oordeelt, waarbij het gaat om een vraag tot niet bindend advies aan de Hoge Raad met betrekking tot een herstellvordering die bij de rechter werd ingeleid toen de adviesverplichting nog niet bestond, is het zo dat door de wijze van het tot stand komen van het advies het recht van verdediging, te beschouwen in het geheel van de procedure, niet is miskend.

Het bestaan van het GRS kan immers slechts de opportuniteit van de herstellvordering beïnvloeden, die het hof niet te beoordelen heeft. De bepalingen van het GRS zijn immers geenszins van aard dat het hof er niet (langer) van uit zou mogen gaan dat de werken en handelingen bedoeld in de bewezen telastleggingen zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De beklagde heeft voor het hof de gelegenheid alle middelen tegen de herstellvordering en het advies van de Hoge Raad aan te voeren. Bovendien gaat het slechts om een advies dat voor het hof niet bindend is en dit ook niet zou zijn mocht de Hoge Raad een – voor de beklagde gunstig - negatief advies hebben gegeven op grond van de bepalingen van het GRS.

De wijze waarop het advies tot stand kwam, brengt niet mee dat het hof de herstellvordering alleen op grond daarvan niet langer zou kunnen beoordelen en desgevallend inwilligen.

6.1. De herstellvordering, voor zover zij strekt tot het staken van het strijdige gebruik, is gesteund op de telastleggingen D.1, D.2, E en F, die zowel de onvergunde functiewijziging betreffen (D.1) als het in stand houden ervan (D.2, E en F).

Het misdrijf omschreven in de bewezen verklaarde telastlegging D.1 vormt de toereikende grondslag voor de vordering tot het staken van het strijdige gebruik, zodat het hof niet dient te onderzoeken of ook de instandhouding van de onvergunde functiewijziging daartoe nog een bijkomende grondslag zou kunnen vormen.

Evenwel is het zo dat de vordering tot staken van het strijdige gebruik, gelet op de aard van de constructies, niet los kan worden beoordeeld

van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand.

6.2.1. De herstellvordering voor zover zij strekt tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de onvergund opgetrokken constructies is evenwel slechts gesteund op de telastleggingen A, B en C, die het in stand houden betreffen, niet de oprichtingsmisdrijven. Voor de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand vormen de instandhoudingsmisdrijven de enige grondslag.

6.2.2. Gelet op de door de decreetgever in art. 6.1.2 VCRO gegeven interpretatie van art. 6.1.1, derde lid VCRO, voorheen art.146, 3° lid Stedenbouwdecreet 1999 zoals gewijzigd bij art.7 van het decreet van 4 juni 2003, staat vast dat het te last gelegde in stand houden in landschappelijk waardevol agrarisch gebied sedert 1 september 2009 geen misdrijf meer uitmaakt.

Behoudens een andersluidende bepaling, brengt dit niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van de herstellvordering, noch dat het hof als strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingeleid op het ogenblik dat de instandhouding in landschappelijk waardevol agrarisch gebied nog strafbaar was, zoals vastgesteld in het tussenarrest, zijn bevoegdheid verliest om verder de herstellvordering te beoordelen.

Art.6.1.1, vierde lid VCRO bepaalt nu echter dat een herstellvordering die door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen is ingesteld op grond van de instandhouding van handelingen, zoals ter zake het geval is, vanaf 1 september 2009 niet langer kan worden ingewilligd indien deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld, wat hier evenzeer het geval is.

Artikel 6.1.2 VCRO bepaalt: "*Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt: Deze bepaling heft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op.*".

Het vermelde artikel 6.1.1, derde lid VCRO bepaalt: "*De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied.*".

Artikel 6.1.1, vierde lid VCRO samen gelezen met voormelde bepalingen, verhindert het opleggen van een herstelmaatregel op grond van feiten van instandhouding in de mate dat deze op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar zijn gesteld. Instandhouding is het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde handelingen een einde te maken en zal bestaan in hoofde

van elke persoon die in feite en in rechte de mogelijkheid heeft om de gevolgen van het misdrijf te doen ophouden, maar dit bewust nalaat, ook al heeft deze persoon niet deelgenomen aan het oprichtingsmisdrijf.

De vraag kan gesteld worden of het niet langer algemeen handhaven van het strafrechtelijk sanctioneerbaar verbod op instandhouding, behoudens in ruimtelijk kwetsbare gebieden, en het niet aanvullen hiervan met een objectieve aansprakelijkheid in hoofde van de actuele eigenaar of enige andere regeling, geen aanzienlijke vermindering betekent van het beschermingsniveau dat werd geboden door het Stedenbouwdecreet 1999 zonder dat dit verbonden is aan de ernst van de gevolgen voor de goede ruimtelijke ordening en op die wijze het algemeen belang en of dit aldus niet strijdig is met het standstill-beginsel zoals impliciet vervat in artikel 23 van de Grondwet.

Verder dringt zich de vraag op of het feit dat de artikelen 6.1.1, derde lid en 6.1.1, vierde lid VCRO het opleggen van een herstelmaatregel op grond van feiten van instandhouding in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied onmogelijk maken en hierdoor de mogelijkheid voor de overheid tot het herstellen van wederrechtelijke toestanden in feite laat afhangen van het voorhanden zijn van een dader (en de eventuele vervolging c.q. schuldigverklaring ervan) aan wie het oprichtingsmisdrijf toerekenbaar is, terwijl deze omstandigheid geen enkel verband houdt met de schade die aan de goede ruimtelijke ordening desgevallend wordt toegebracht, geen schending van het vermelde standstill-beginsel inhoudt.

Tenslotte kan de vraag gesteld worden of de niet meer strafbaarstelling van instandhouding in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied ingevolge artikel 6.1.1, derde lid VCRO en de onmogelijkheid een herstelmaatregel op te leggen op grond van feiten van instandhouding in de mate dat deze op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar zijn gesteld, geen ongelijkheid doet ontstaan tussen enerzijds de instandhouder voor wie de of een oprichter vervolgd en schuldig verklaard wordt tegen wie een herstelmaatregel wordt opgelegd zodat de instandhouder op die wijze de gevolgen van de opgelegde herstelmaatregel kan ondervinden, nu de oprichter op grond van het bevel tot het uitvoeren van herstelmaatregelen over een titel tegen de instandhouder beschikt, en anderzijds de instandhouder voor wie geen oprichter meer vervolgd wordt of schuldig bevonden wordt van het oprichtingsmisdrijf eventueel omwille van overlijden, faillissement of enige andere vorm van verval van de strafvordering gericht tegen de oprichter, en die op die wijze niet meer voor of krachtens enige herstelmaatregel kan worden aangesproken, terwijl nochtans voor elke instandhouder geldt dat de instandhouding, behoudens gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, niet meer strafbaar is.

Het hof stelt daarom arnbtshalve de hierna vermelde prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof.

**OP DEZE GRONDEN,
het hof, rechtsprekend op tegenspraak**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en

artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

vooraleer verder uitspraak te doen over de herstellvordering strekkende tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdige gebruik en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom:

stelt aan het Grondwettelijk Hof de volgende prejudiciële vragen:

1° Schendt artikel 6.1.1, 4° lid VCRO het door artikel 16 Grondwet en artikel 1.1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM gewaarborgde eigendomsrecht van de door de instandhouding van een illegale constructie benadeelde derde, al dan niet in samenhang gelezen met het legaliteitsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, door te verhinderen dat de tijdig bij het vonnisgerecht aanhangig gemaakt publieke vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat of tot herstel in de legale staat niet langer kan worden ingewilligd indien deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld?

2° Schendt artikel 6.1.1 vierde lid VCRO het standstill-beginsel, vervat in artikel 23 Grondwet, door – zonder indeplaatsstelling van een alternatief – reeds bestaande en voor de rechter uitgeoefende vorderingsrechten van de overheid tot herstel van de goede ruimtelijke ordening uit te doven naar aanleiding van een depenalisering van het misdrijf van instandhouding, terwijl deze depenalisering de concrete aantasting van de goede ruimtelijke ordening zowel de facto als de iure onverlet laat?

3° Schenden artikel 6.1.1, derde lid en 6.1.1, vierde lid VCRO het standstill-beginsel vervat in artikel 23 Grondwet, doordat zij samen gelezen het opleggen van een herstelmaatregel op grond van instandhouding in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied onmogelijk maken en zo de mogelijkheid van de overheid tot het vorderen van het herstel van wederrechtelijke situaties in feite laat afhangen van het voorhanden zijn en de eventuele vervolging c.q. schuldigverklaring van een dader aan wie het oprichtingsmisdrijf toerekenbaar is, terwijl deze omstandigheid geen verband houdt met de schade aan de goede ruimtelijke ordening die door de illegale situatie eventueel wordt veroorzaakt?

4° Schenden artikel 6.1.1, derde lid en 6.1.1, vierde lid VCRO de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat zij samen gelezen tot gevolg hebben dat de (rechts)persoon die buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied een wederrechtelijke toestand in stand houdt en niet vervolgd wordt voor of niet schuldig bevonden wordt aan het oprichtingsmisdrijf wel nog de gevolgen van een opgelegde herstelmaatregel kan moeten ondergaan wanneer een derde vervolgd wordt voor en schuldig bevonden wordt aan het oprichtingsmisdrijf en er tegen deze een herstelmaatregel wordt bevolen, terwijl eenzelfde (rechts)persoon die buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied een wederrechtelijke toestand in stand houdt en niet vervolgd wordt voor of schuldig bevonden wordt aan het oprichtingsmisdrijf zo'n gevolgen niet kan moeten ondergaan

wanneer geen derde vervolgd wordt of niet langer kan vervolgd worden voor het oprichtingsmisdrijf?

zegt dat een door de voorzitter en door de griffier van deze kamer ondertekende expeditie van de beslissing tot verwijzing aan het Grondwettelijk Hof zal worden overgezonden overeenkomstig artikel 27 § 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof;

zegt dat met deze beslissing overeenkomstig artikel 30 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof de procedure en de termijnen van procedure en verjaring zijn geschorst vanaf de datum van deze beslissing tot de datum waarop het arrest van het Grondwettelijk Hof ter kennis wordt gebracht van dit hof en stelt dienvolgens de verdere behandeling van de zaak onbepaald uit;

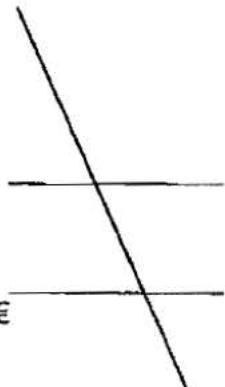
houdt de beslissing over de kosten aan.

|

Kosten:
Afschriften:
Opstelrecht ber.bekl.:
Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter _____ als voorzitter en de raadsheren _____, en in openbare terechtzitting van **18 december 2009** uitgesproken door voorzitter _____, in aanwezigheid van _____, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier _____.